

ΝΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Μετά από πέντε μήνες εγκληματικής κοινωνικής συναίνεσης, κατά τη διάρκεια των οποίων η κυβέρνηση επιχείρησε με συνεχείς υποχωρήσεις να πείσει ότι υπάρχει κάποια συμβατότητα ανάμεσα στα συμφέροντα της Εργασίας, του Κεφαλαίου και των λαδέμπορων του καπιταλισμού, που βαπτίστηκαν εσχάτως «θεσμοί», την Παρασκευή το βράδυ ανακοίνωσε υπερήφανα την προσφυγή στον λαό και το δημοψήφισμα. Η απόφαση αυτή είναι ακριβώς **απότοκο της αποτυχίας και του αδιεξόδου** μιας τέτοιας αντίληψης.

Από τη μεριά μας, δεν είμαστε σε καμία περίπτωση διατεθειμένοι να συμμεριστούμε τους “εξ αριστερών” διθυράμβους περί του δημοψηφίσματος και της δημοκρατικότητάς του. **Εργάτες και καπιταλιστές, δεν έχουμε καμία δουλειά να αποφασίζουμε μαζί «δημοκρατικά» για το μέλλον μας**, όχι μόνο γιατί δεν υπάρχει καμία ισοτιμία που να διασφαλίζει οποιαδήποτε δημοκρατικότητα σε αυτή τη σχέση, αλλά γιατί έτσι κι αλλιώς τα συμφέροντά μας είναι απολύτως αντιτιθέμενα και δεν έχουμε τίποτα να αποφασίσουμε από κοινού.

Αυτό όμως δε σημαίνει ότι κρατάμε ίσες αποστάσεις από τις δύο εναλλακτικές απαντήσεις του δημοψηφίσματος. **Μια τυχόν επικράτηση του ΝΑΙ θα ήταν καταστροφική για το εργατικό κίνημα**, θα σκορπούσε την απογοήτευση και την παραίτηση στα οργανωμένα και μη κομμάτια του και θα νομιμοποιούσε το Κεφάλαιο να εξαπολύσει την τελική του επίθεση με όρους πραγματικής πολιτικής και οικονομικής δικτατορίας. Το ίδιο το δικαίωμα της απεργίας και της διεκδίκησης θα τίθετο οιονεί στην παρανομία, εφόσον οποιαδήποτε διάλυση των εργατικών σχέσεων θα είχε επικυρωθεί από την «πλειοψηφία του λαού».

Η κινητοποίηση του Κεφαλαίου σε εθνικό και διεθνές επίπεδο υπέρ του ΝΑΙ και η προσφυγή τους σε ανοικτά οικονομικά πραξικοπήματα, που στοχεύουν στην πρόκληση χρηματοδοτικής ασφυξίας είναι ενδεικτική.

Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες έχουν κάθε λόγο να βρεθούν σε ευθεία αντιπαράθεση και να πολεμήσουν με κάθε μέσο αυτή την πολιτική, συμπεριλαμβανομένης και της έμπρακτης αντιπαράταξης στον στρατό του Κεφαλαίου που επιχειρεί εσχάτως να κατέβει στον δρόμο. Το οργανωμένο εργατικό κίνημα οφείλει να απαντήσει σε αυτή την προσπάθεια, ξεκινώντας από αυτή την Τρίτη και τη συγκέντρωση που διοργανώνεται υπέρ της λιτότητας και του ευρώ.

Παρά τις σοβαρές ενστάσεις μας και για τη διαδικασία του δημοψηφίσματος και για το νόημα που μπορεί να αποκτήσει μια πιθανή επικράτηση του ΟΧΙ, βρισκόμαστε στο πλευρό των εργατών και των εργατριών που το επιλέγουν, κατανοούμε το ταξικό πρόσημο αυτής της επιλογής, είμαστε αλληλέγγυοι στην αγωνία να υπάρχει αύριο για το οργανωμένο εργατικό κίνημα και τασσόμαστε με τα ανταντακλαστικά της.

Δεν παραβλέπουμε ωστόσο και τους κινδύνους που εγκυμονεί : Μια μεγαλύτερη ηγεμονία του ΣΥΡΙΖΑ που θα «καταπιεί» το εργατικό κίνημα, τη χρήση του ΟΧΙ από την κυβέρνηση για να επιβάλει ευκολότερα μια άλλη δική της συμφωνία, όπως και την αυταπάτη ότι μια ενδεχόμενη έξοδος από το ευρώ σηματοδοτεί ηγεμονία της εργατικής τάξης -κάτι το οποίο είναι προφανώς αναληθές.

Ο ουσιαστικός κίνδυνος είναι η ακόμα μεγαλύτερη διάχυση του διαταξικού σχήματος του «παλλαϊκού ξεσηκωμού» και των πατριωτικών σειρήνων που το συνοδεύουν. Σχήματος που υποστηρίχτηκε σταθερά και με επιμονή από όλο το φάσμα της πολιτικής Αριστεράς τα τελευταία πέντε χρόνια. Τόσο από τον ΣΥΡΙΖΑ που υπηρέτησε δια αυτού τον κυβερνητισμό του και τις λογικές της εναλλακτικής καπιταλιστικής διαχείρισης, όσο και από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που αποτέλεσε τον πρόθυμο ακόλουθο στη φολκλορική ρητορική της «εξ αριστερών σωτηρίας», καταλήγοντας σε θέσεις ενός ιδιότυπου αριστερο-ανεξαρτησιακού εθνικισμού. **Ανάμεσα στη διαταξική «ευρωλαγνεία» και την εξίσου διαταξική «δραχμολαγνεία», το εργατικό κίνημα είδε τα τελευταία χρόνια τις δομές του να εκφυλίζονται και να συντρίβονται και την κοινωνική ζωτικότητα να υποχωρεί προς δόξα μιας νέας επινόησης της ανάθεσης.**

Η αναξιούσνη αυτού του τύπου της πολιτικής αντιπολίτευσης που δεν προσανατολίζεται στην οργάνωση της τάξης, φανερώθηκε στο έπακρο τους τελευταίους πέντε μήνες με τις οβιδιακές μεταμορφώσεις από τη συμμετοχή στα φιλοκυβερνητικά «συλλαλητήρια της αξιοπρέπειας» του Φεβρουαρίου στις μηχανικές περί προδοσίας διαμαρτυρίες της περασμένης άνοιξης και από εκεί στον λαϊκοπατριωτικό πριαπισμό που συνόδεψε την προκήρυξη του δημοψηφίσματος.

Η Αναρχοσυνδικαλιστική Πρωτοβουλία Ροσινάντε θα συνεχίσει να μάχεται ενάντια σε αυτές τις λογικές κοινωνικής βραδύτητας, πριν και μετά το δημοψήφισμα της Κυριακής και ανεξάρτητα από αυτό. Η μάχη με το Κεφάλαιο δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να δοθεί επιτυχημένα έξω από τον δρόμο, τα σωματεία, τις απεργιακές επιτροπές και την ανασυγκρότηση των συνδικαλιστικών δομών του εργατικού κινήματος. Και θα δοθεί ενάντια σε κάθε «συμφωνία» και «πρόταση», είτε αυτή των δανειστών είτε εκείνης της κυβέρνησης είτε οποιασδήποτε άλλης μελλοντικής που θα επιχειρήσει να συνεχίσει τη συντριβή του κόσμου της Εργασίας, και **με τελικό στόχο τη Γενική Αντικαπιταλιστική Απεργία Διαρκείας.**

Η απάντηση στην επιθετικότητα του Κεφαλαίου δεν θα είναι τελικά καμία διαταξική γενική ψήφος και ως προς αυτό δεν πρέπει να υπάρχει η παραμικρή αυταπάτη. **Η απάντηση στο Κεφάλαιο παραμένει η πραγματική κίνηση της τάξης εκεί όπου ζει, εργάζεται και βιώνει την εκμετάλλευση, στις γειτονιές, τους χώρους δουλειάς, τον δρόμο και τα αμφιθέατρα.**

Για εμάς η αναγέννηση αυτής της κίνησης παραμένει η ταξική προτεραιότητα.

-ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΑΣ, ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

-ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ 47ΣΕΛΙΔΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

-ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΙΣΘΩΝ, ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

-ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ «ΝΑΙ» ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΝΑ ΞΕΜΠΕΡΔΕΥΕΙ ΜΕΣΩ ΑΥΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

-ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 30/6 ΚΑΙ ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

-ΟΣΟΙ ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΜΑΣ, ΝΑ ΘΕΡΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΟΡΓΗ ΜΑΣ!

Αναρχοσυνδικαλιστική Πρωτοβουλία Ροσινάντε